

Les Colomines

Santa Maria de Miralles

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Vessants occidentals Turó d'en Solà i Serra de Buscarró. Oest del terme
Emplaçament	km 12 de la carretera B-220 que va dels Quatre Camins o de la Llacuna a Santa Coloma de Queralt.
Alçada:	600
Coordenades:	
Latitud:	41.50495
Longitud:	1.49017
UTM Est (X):	373993
UTM Nord (Y):	4595914

Classificació

Número de fitxa	08257 - 34
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	XIII-XVIII
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Bona part dels edificis adjacents es troben enrunats
Protecció	Legal
Observacions protecció:	NNSS Ajuntament 2002. Projecte de Catàleg de Masies fitxa 50
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 001500200CF79E
Autoria de la fitxa	Pedro Barbado
Data de registre de la fitxa:	dg., 01/06/2014 - 02:00

Descripció

Conjunt d'edificacions que consta d'un edifici principal al costat nord i dos blocs d'edificis un al sud i un altre al sud oest separats entre ells pel camí que envolta l'edifici principal. Aquest és un edifici de planta rectangular irregular amb un cos principal de dues plantes i golfes i encalat i dos edificacions afegides. També es poden veure restes d'una estructura que devia ser el mas antic o restes d'altres construccions. La façana principal, encalada, presenta en la seva segona planta quatre finestres amb ampit i arc i dues obertures més petites i en la planta baixa dos finestres quadrangulars, un petit balcó i la porta principal vorejada de dovelles formant un arc rebaixat. La teulada és de teula corba i a dues vessants nord-sud de carener perpendicular a la façana principal.

A l'edifici sud de planta rectangular el cos principal és una mica més elevat. La teulada és de dues vessants nord sud. Al costat nord presenta unes eixides. Aquestes construccions són en pedra. Al costat oest es troben diferents edificacions adjacents en molt mal estat de conservació i que ja no conserven la coberta.

Observacions:

Els dos edificis meridionals corresponen a Can Menut i a Cal Pep de Mas d'Ensol. Cal Menut es una de les cases de la llista de cases de Riba (1988) posteriors al segle XVII. L'edifici septentrional, més noble, és el Mas Les Colomines o Ses Colomines, antigament Les Coromines (al poble també diuen "Les Esclomines"). Una de les cases adossades seria Ca l'Enriqueta. El conjunt es situa prop del terme de Bellprat.

El conjunt té un forn i també hi ha cups. Bassa al sud-oest.

A la planta soterrani de la façana de migdia, en una pedra de gres roig situada sobre una porta d'arc carpanell hi ha la inscripció 1860.

Història

Inicialment va ser un domini del monestir de Santes Creus per una donació feta el 1272 per Pelegrí de Santa Coloma. Aquesta possessió monacal els fou confirmada per Pere de Queralt el 1277 i els seus fills la repetiren el 1284. En el capbreu de 1522 el Mas de les Coromines apareix com pertanyent a Marc Alemany. També apareix citada a l'any 1552 com a propietat de Marc Alemany i al 1555 de Joan Alemany. Al testament d'Antoni Doménech, de l'any 1633, apareix com a propietari de la casa Gaspar Alemany. A l'any 1645 la casa és propietat d'en Joan Alemany. Segons el capbreu de 1682 la casa pertany a Josep Alemany, que també és propietari dels masos de l'Agulla Grossa, del Formic i de la Torre, amb trenta jornals de terra. Entre censos i delmes, paguen cada any 1 quartera de forment, 4 quarteres i 6 quartans de civada, 5 gallines i 6 diners, a més de satisfer el carnalatge. També paguen segons aquest capbreu 6 quartans de forment i 3 sous al benefici de sant Miquel de Boix i lliuren altres 6 quartans de forment per a la llàntia del Santíssim de Miralles.

Al segle XVIII apareix citada al 1740 com a propietat d'en Josep Alemany.

El seu nom originari és Les Coromines.

Segons Riba (1988, 217), es troba citada en documents dels segles XVI-XVI la capella de sant Joan Baptista de Les Colomines, actualment desapareguda (segons algunes fonts, el 1607). Citada com Las Colomínas al Nomenclàtor de 1860. Riba (1988, 211-212) cita Coromines dins del grup de masies masies antigues (fins el segle XVII). En el Mapa Almera/Brossa de 1900 la casa apareix com Las Colominas i en el Mapa IGE de 1914 apareix com a Corominas.

Segons P. Madoz (el Diccionari de 1849), a la masia hi havia un hostal, al peu de la carretera de Miralles a Bellprat i Santa Maria de Queralt.

La finca va ser molt transformada al segle XIX, época en que es va especialitzar en la producció

vitivinícola.

Segons fonts orals locals, Les Colomines va ser hospital durant la Guerra Civil. Sembla que anteriorment (1935) havia estat sanatori (tal vegada en projecte). A causa de l'amistat dels propietaris amb la família real espanyola, s'explica que el rei Joan Carles I va fer estades a Les Colomines.

Bibliografia

RIBA GABARRÓ, Josep (1988): Història de l'Anoia, vol. I Capítol Santa Maria de Miralles. Parcir Edicions Selectes, 2a. edició. Manresa, p. 209-219.

HÈLIX ARQUITECTES ASSOCIATS, SLP. Pla especial de catàleg de masies, cases rurals i altres edificacions en sòl no urbanitzable. Document per a l'aprovació inicial. Servei d'Urbanisme de la Diputació de Barcelona. Ajuntament de Santa Maria de Miralles. Març 2016.

MADOZ IBÁÑEZ, PASCUAL, Diccionario geográfico-estadístico-histórico de España y sus posesiones de Ultramar. Madrid. (1845-1850)

Arxiu Comarcal de l'Anoia. Fons Arxiu Parroquial de Santa Maria d'Igualada referents a Santa Maria de Miralles. Inclou la sèrie Processos judicials.

